

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelytől, hova egy lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyitltéri cikkek stb. intézendők.

Nyitltéri cikkek soronként 10 kr-ért közölhetők.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak terfogatáért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyeg-díj fizetendő.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenként 2-szer megjelenő hírlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadhatók.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátrálékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadóhivatala.

Az országos iparszövetkezet.

Kézdi-Vásárhely, 1889. jan. 12.

(r.) Intéző köreink meggyőződtek arról, hogy Magyarország haladásának a jobb jövő érdekében általánosabbnak kell lenni. E célból sok tüdővös intézkedés is tétetett, de meg kell vallanunk, hogy a nyomott viszonyok miatt az ipar és a gazdaság volt a mostoha fiú. Nem régen történt, hogy e ressort nagyobb figyelmet vívott ki, hogy az abnormis állapotok a magas kormány gondjai alatt javulni kezdtek s a haladás már is meglepőnek látszik. Ezen törekvést, mi az ipar emelkedését irányozza, nem tartjuk megoldalának. Nem legkivált, mert a míg az állam egy részről megtette a

maga áldozatát, irányt mutatott, más tekintetben maga az érdekelt iparos elem sem mulasztott el semmit, mi által ez állapotokon segíteni lehet.

A közelről érdekelt értelmesebb elemnek éppen ezen eszme adott akaratot, hogy a megtámadott magyar ipar emelése céljából „országos iparszövetkezet“-et teremtsen. Ha van, mit a jó ügy érdekében dicsérni lehet, úgy egyedül ez az, mit dicsérünk, mert ezt vártuk régen, ennek gyakorlati célszertéségétől tesszük függővé az országos nagyipar és a vidéki kisiparnak haladását, megmaradását.

E dolognak megítélésében nem akarunk egyoldalulnak lenni, nem akarunk másra oktroyálni olyasmit, mivel magunk sem vagyunk tisztában, de szólunk, mert erősen hisszük, hogy az elszegényedett iparos népnek egy szövetkezet legtöbb garanciát nyújt.

Szólunk azért e szövetkezet célja és belső természetéről. Célja nem más, mint hogy az iparos elem anyagi és erkölcsi érdekeit előmozdítsa, hogy a világgazdasági hiányok miatt a versenytérrel már-már leszorításnak indult országos ipar, az anyagiakban szűkölködő s jórészt tönkre ment kis iparosok általa a megérdemelt nívaura emeltesse.

Ez országos szövetkezetnek élén egy elnök áll, ki a mellette levő alelnök, vezérigazgató s központi végrehajtó-bizottsággal intézi az ügyeket. Van kerületi bizottság arányosan felosztva az ország hét részében, mely a budapesti és vidéki vállalkozó egyesületek választott képviselői és a kerületi székhelyen levő ipartestület, kamara, társulat független, nem vállalkozó kiktöltött tagjaiból áll.

Hiában, az előítélet megvan, és nem vállalkozik közülünk senki a kaszinóba való járásra, mert a kigyónyelvű rossz világ rögtön reánk fogná, hogy találkat adunk, nincsen egyéb dolgunk, feltűnni vágyunk, a férfiakat utánozzuk, az urunkat leskük stb. stb. kétes dolgokat. Nagy városokban — t. i. Páris, London, Berlin, Bécs, Münchenben — a nőknek van külön kaszinói öltöztetük is. Hazánkban még Budapesten sem léptették azt érvényre. Elég az hozzá, hogy majd a Jókai-féle jövő században bátran és szívdobogás nélkül, nyíltan — nem titokban — mehetünk a kaszinóba, de addig a magunk fajta honleányok csak március 15-kén mehetnek a kaszinóba, ha ugyan akkor az árman, eselszövény, vagy a férfiak szeszélye ki nem hagy a hazaflas mulatságból; mert némely férfi, mihelyt megsejti, hogy a nőknek valami tetszik, rögtön keresztet huz reá és azt mondja: „fuit“; de várjuk be március 15-ét.

Egykor arról gondolkoztunk mi nők, hogy vegyük be a kaszinót és mondjuk el Julius Caesarral, kinek életében nagy szerepet játszott márc. 15-ke: „Jöttem, láttam, győztem“. Akként gondolkoztunk, hogy rendeznénk, a nélkül, hogy összeütközések támadnának, a kaszinóban felolvasó-estélyeket és minden estélynek jövedelme más-más célra fordíthatnánk, p. o. az E. M. K. E., nőegylet, árvaház, menház, kórház javára. E célból a kaszinó t. elnöke kéz alatt meg is kerestett a teremnek, rendelkezésünkre bocsátása iránt; ő hangsúlyozta, hogy rajta nem mulik, de hát mit szól reá a többi?

Mi jól tudjuk azt, hogy a férfiak nagy részének

A központi, kerületi végrehajtó-bizottságok alatt a közvállalkozó egyesület van, mely vidékenként az ipartestületek, kamarák, egyesületek kebelében alakul. Ezen közvállalkozó egyesületek a kerületi bizottságok útján csoportosítva, területenként teljesítik a vállalatok elnyerésére, szállítások végrehajtására szükséges kötelezettségeket. A közvállalkozó egyesület fő és alvállalkozókból áll. A fővállalkozó a központi bizottság útján beszedi a közvállalatokat, ezt aztán az alvállalkozók között a kerületi bizottsággal egyetértve kiosztja.

Az „Országos iparszövetkezet“-nek tagjai ipartestületek, társulatok, kamarák s bármely iparos-egyesületek lehetnek, melyek szavazati jogukat képviselőjük által gyakorolják, s évente e szavazatért a szövetség fenntartása tekintetéből egyelőre öt forintot fizetnek.

Ime tehát, a mint látszik, az országos ipar-egyesületnek célja nemes, régóta várta ezt az elnyomott ipar; természete, szervezete pedig annyira rendezett, jól kiesztelt, hogy belátásunk szerint kívánnivalót nem hagy fenn. Elmondhatjuk, hogy ez nemsokára áldás lesz; mert ha pl. Kézdi-Vásárhely iparegyesületei, társulatai a budapesti központi végrehajtó bizottság által írásbeli nyilatkozataik alapján felvételnek tagokul, nemcsak hogy munka-anyagot nyernek, hanem megnyerték általa a piacot is, mit jelenleg nélkülözniök kell. És minő segítség az, ha rendes árban tisztességes anyagot nyernek iparosaink s feldolgozás után a munkát piaci ár szerint értékesíthetik. Ez pedig célja az egyesületnek, mert munkát biztosít s a termékeket a célba vett irány szerint közvetíti.

Azért is, midőn ezt városunk és megyénk ipa-

A „Székelyföld“ tárczája.

A kaszinó és a nők.

Irta Aphrodite.

Jóllehet századunk a haladás és emelkedésnek, villanynak, deleznek és emancipációnak százada, mégsem értük meg még azt az időt, hogy nálunk nők járjanak nyíltan, naponkint olvasni és társalogni a kaszinóba. Ama szeretetreméltó szellemes leány, ki nem rég tárgyalta és tréfás modorban eképen jajdult fel: „Oh, az a kaszinó!“ — aligha találkozik ott némely elvbarátaival március 15-kén s csak szellemileg ünnepel nemzeti emléknapot.

De századunk is egy a vége. Miért vagyunk mi kihagyva a számításból, midőn arról van szó: kaszinóba menni, holott az ember (ha férfi) mehet, jöhet a kaszinótól a kaszinóig s a kaszinóból a kaszinóba? Értem ezt úgy, hogy fesztelenül, férjeinkkel, két vagy három más nővel egyetértve mennénk egyszerre és elfoglalnók a minket megillető helyet az olvasó-asztaloknál.

Azon nőknek is, kik a tagsági díjat fizetik (mert vannak nők is a tagok között), összes joguk abban áll (pedig ép annyit fizetnek, mint a férfiak), hogy olvasmányt vehetnek ki, s ha kiolvasták a könyvtárt, még csak bele se szólhatnak, hogy ezt vagy amazt a művet meg kellene rendelni, mert minket nőket gyűlésbe nem hívnak, csakis a bálba. S mivel a kaszinó-bálok hazaszerte a legelegánsabbak, meglátolják ugyan csak a férfiak, vajjon toilettünk kiállja-e a kritikát?

kifogása van az asszonyok illetéken való felépésével szemben, és így kiáltanak fel: orsó, guzsaly, motolla, fakanál, seprű, vagy „hallgass“ az asszonynak sorsa és neve. De nem addig van ám a nóta, mert az mind meglehet és azért mi mégis hozzászólunk ám a dologhoz. Nem azért a feyverünk a nyelvünk, hogy szót ne emelhesünk.

Ha elvégeztük otthon kötelességünket és nem vagyunk falusiak, azaz „guzsalyos“-ba nem járhatunk, mert itt nálunk nem divat (pedig tudunk ám „fanni, sütni, főzni, varrni, kötni és levest habarni“ Márhaként), de azért mégis van jogunk, ha másutt nem lehet, a kaszinóban pl. kedden estenként jó téka ny összejöveleket rendezni. Így kellene legalább a „csak azért is“ fogalmából kiindulva „a teremtés urai“-t meggyőzni a felől, hogy mi is udvar-, illetőleg kaszinóképesek vagyunk a szóznak nemes és jó értelmében. Nem irigykednénk — állítólag — reájuk sokféle kiváltságaikért, nem állanánk hadilábon, de véd- és dacz-szövetségre lépünk családunk, városunk és a közművelődés javára. A férfiak mondogatják, ha valami rosszról van szó: „Keresd a nőt“; de ha valami jóról, jódszóról van szó, azt önmagukra vezetik vissza. És részben igazuk van, mert „ha a nő jó vagy rossz, az általuk és miattuk szokott történni“ Ádám apánk és Éva anyánktól kezdve a jövő századokban születendő emberi lényekig, ha ezek történetesen nem lesznek szárnyas és arkangyalok, a mit alig hiszek, ha a realizmusban így haladunk.

Adieu tehát a kaszinóban való viszontlátásig mint egyenjogúak, Jókai szerint!

rosainak ajánlani tudjuk, hinnünk kell, hogy az ipartestületek nem fognak habozni a tömörülés iránt, hogy ezáltal üzletüknek jövőt, produktumainak versenyt és piacot teremtsenek.

És méltán szólunk így, mert a romániai piac el van zárva iparunk elől, kelet felé alig gravitálhatnak termékeinkkel; mintegy a helyzet természete hozza magával tehát, hogy erős összetartás által teremtsünk ipari életet. Felfogtuk a dolgot s szavainknak meg is van a magyarázata, mert az piac, mi szűk körünkben kínálkozik, tekintélyes számban levő iparosainkat eltartani nem képes. E dolog azonban nem annyira abban kulminál, hogy kevés a fogyasztás, hanem inkább abban, hogy a külföldről kolportált dolgok elnyomják a hazai, helyi ipart. Ily körülmények között, midőn a helyzet mindig aggasztóbb jelleget ölt, midőn a jó iparos is már-már munka nélkül áll, nem instigál-e a józan felfogás, hogy segítsünk bajainkon?

E szövetkezet elveiben nagyon sokat ígér, s hisszük, hogy a gyakorlatban is ilyennek fog bizonyulni; s ha az értelmes magyar iparos, ki majd mint bizottsági tag, majd mint vállalkozó egyesületi tag vigyázó lesz, az idegeneknek a jogosult igényeken túl befolyást nem enged: a szövetkezet újá teremt az ipart, helyre üti a hibákat, melyeket az a depressionált viszonyok és a fejlett igények miatt szenvedett. Aldása lenne ez a kisiparnak, visszaadná azt önmagának, a rozsdásodásnak indult ipari eszközöket újból átszolgáltatná a serény munkás kezeknek.

Hisszük, hogy városunk s megyénk iparos-egyesületei, társulatai magukéva tevének a dolgot, tömörülnek fognak s az igtér előnyöket mentől hamarabb használatba veszik.

SZEMLE.

Az országgyűlési szabadelvű-párt hétfőn délután 5 órakor Vargics Imre elnöke alatt értekezletet tartott, melynek tárgyát a véderőről szóló törvényjavaslat képezte. A tárgyalást Münich Aurél nyitotta meg, tüzetesen indokolván a törvényjavaslatot. A javaslatot szólottak: Horváth Gyula, Kudlich Imre, Rakovszky István, Kubinyi György és Hegedűs Sándor. A kormány részéről Tisza Kálmán miniszterelnök ismételt nyilatkozott; utána Fejérváry Géza báró, honv. miniszter adott felvilágosításokat a tett észrevételekre. Az idő előrehaladván s miután szólásra még többen voltak feljegyezve, az elnök a tanácskozást bezárta és az általános tárgyalás folytatását másnapra tűzte ki. Ezzel az ülés este fél 9-kor véget ért.

A képviselőház csütörtöki ülésén a véderőtörvény került napirendre. Münich előadó általános pillantást vetve az európai helyzetre, konstataálta a lázas fegyverkezést, melyből következtetést von a törvényjavaslat szükségességére; joggal kívánja az állam, hogy a művelt ifjúság a véderendszerben azon helyet foglalja el, melyre hivatva van. Meg van győződve, miszerint a ház minden tagja a királyért és hazáért minden áldozat hozatalára kész. Bolgár Ferencz, a különvélemény egyik beadója, nem fogadja el a javaslatot; Csákyt megtámadja a német nyelvre vonatkozó rendelkezést. Nagy zaj és izgalom közt Münich válaszolja, hogy Bolgár a bizottságban a javaslatot elfogadta s most visszautasítja. Fejérváry miniszter szakszerű érvekkel védelmezi a javaslatot. Csáky miniszter általános érdeklődés között felel Bolgárnak, hatással hangsúlyozva, hogy a „Nix-deutsch“-politikának ma már nincs értelme. Végre Vadnay Andor ellenzéki képviselő higgadt, szép beszédében a javaslat mellett szolt.

A Morier-ügyben, mely elposványodásnak kezd indulni — ha csak Salisbury jegyzéke valónak nem bizonyul és Bismarcknak Berlinbe érkeztével újabb mozzanattal nem merül fel — a német félhivatalosak, melyek eddig csakis vádaskodtak, most a rehabilitálás művét kezdik meg. A Post már is konstataált annyit, hogy hiszen Moriert senki sem vádolta azzal, hogy ő egyenesen Bazainenek küldött táviratot a német hadmozdulatokról; hanem lehet, hogy mások éltek vissza táviratával, melyet ő kötelelesszerűen a kormánynak küldött s legújabbban a Kölnische Zeitung is, összes eddigi közleményeit reprodukálva, azt igyekszik kimutatni, hogy egyenesen ő sem vádolta Moriert, hanem csak azt bizonyította, hogy Bazaine valóban mondtá azt, a mi Moriert gyanuba hozta. Ugyancsak Moriernek a mentességére szolgál Augusta özvegy császárnének a levele, mely azt erősíti, hogy a német hadmoz-

dulatokról érkezett sürgönyöket senki sem tudhatta meg, tehát Morier sem.

A szerb kormányválság még nem nyert elintéztet s a legújabb hírek szerint el is húzódik még „pár hétig“. E közben Milán király Risticcsel és a radikálisok vezérferfiaival konferál az új kabinet megalakítása iránt. Hogy miért tartana ily soká a válság, erre nézve hiányzanak a felvilágosítások.

A bukaresti „Epoacán“ jelentik Szófiából, hogy ott Ferdinánd fejedelem elleni összeesküvést fedeztek fel és hiúsítottak meg. Az összeesküvés szitóiul két pópát és két Bulgáriában honosított szerbet, Petrovics és Stupics neveket, emlegetnek.

Háromszékmegye közigazgatási bizottságának jan. 8-ki üléséből.

Potsa József főispán ur ő méltósága megnyitó beszédében a tagoknak boldog újévet kívánván, midőn ez alkalommal a tagokat üdvözölte, a fennálló törvények megtartását és a hol lehet, mint ember akként való működést ajánlott a tagok figyelmébe.

A tagok közül kimaradásukat bejelentették Molnár Józsiás, Zathureczky Gyula és gr. Nemes János.

Felolvastattott a vallás- és közoktatásügyi miniszter leirata, mely szerint Eötvös Károly Lajos ezen megye kir. tanfelügyelőjévé a szabályszerű illetményekkel egyelőre ideiglenes minőségben kineveztetett. Öröndetes tudomásul vétetett.

Alispán távolléte miatt Szentiványi Miklós főjegyző havi jelentése olvastattott, mely szerint a közigazgatás menete december hóban rendes volt.

A vármegyei tisztikar december havában teljes létszámban volt, szabadságidőt egy tisztviselő sem élvezett.

A központba igtatóra érkezett 1297 drb, elintéztetett 1263 drb. Egy éves utlevél-utalvány kiadatott 53 drb, 15 napos utazási igazolvány kiadatott 133 drb.

Tüzeset volt a beérkezett jelentés szerint 3, melyek közül 2 gondatlanság, 1 ismeretlen okból történtnek jelentetett. Az összes kárérték 970 frt, melyből 400 frt biztosítva volt.

A megyei pénztár megvizsgáltatván, rendben találtattott.

Séra Tamás árvászéki elnök jelentése szerint az árvák létszáma december végén volt 9842, ebből felszabadult 4, a hó végén gyámság alatt maradt 9802. November végén gondnokság alatt volt 370 személy. Változás nem történt.

A háromszékmegyei gyámpénztárnak november hóról áthozott készpénze volt 5366 frt 52 kr, ehhez tétetett árváknak 4726 frt 17 kr, bevétetett kamatokból 395 frt 75 kr, tőketörlesztésből 6530 frt 3 kr, együtt 11651 frt 95 kr, összes bevétel volt 17018 frt 4 kr. Ebből kiadatott árvák kielégítésére 2451 frt 89 kr, kikölesönöztetett 3800 frt, együtt 6251 frt 89 kr, melyet a bevételből levonva 10766 frt 58 kr készpénz jött át január kóra.

Minthogy ezen kívül még 6000 frt van a takarékpénztárba elhelyezve, 16766 frt 58 kr jelentékeny összeg van a gyámpénztár rendelkezése alatt, melyből a jelentkező kölcsönkérők igényei ki fognak elégítettvi.

Az ügyforgalmat illetőleg december hóban a mult havi maradékkal együtt igtatóra érkezett 899 ügydarab, ebből elintéztetett 810 drb.

Babarczy Ferencz kir. adófelügyelő jelentése szerint befolyt az 1888. évi december hóban egyenes adóban 67342 frt 65¹/₂ kr, hadmentességi díjban pedig 4216 frt 46 kr, vagyis egyenes adóban 8944 frt 74 krral kevesebb, hadmentességi díjban 588 frt 7 krral több, mint az előző év hasonló havában.

Adóhelyesbítés, házadómentesség, valamint fizetési időhaladék engedélyezése a lefolyt hóban elő nem fordult.

Dr. Kovács Gyula kir. alügyész jelentése szerint a kézdivasárhelyi kir. törvényszék, valamint a megye területén lévő kir. járásbírószági fogházakban december hó utolsó napján le volt tartóztatva összesen 57 elítélt és 27 vizsgálati fo-

goly, együtt 84 egyén, köztük 76 férfi, 8 nő. Időközben megfordult még az említett fogházakban összesen 97 egyén.

Bűnvádi jelentés beérkezett 49, ezek közül egy gyilkosság és egy gyújtogatás büntette miatt.

Törvényszéki boncolás egy esetben volt.

Dr. Antal Mihály megyei főorvos jelentése szerint az általános közegészségi állapot e hóban kielégítő volt ugyan, mindazonáltal a multhoz képest némi tekintetben hanyatlást mutatott.

A hevenyfertőző kórok közül a vörheny Papolcz és Körös községekben járványosan uralkodott, ugy a fültő mirigylob Feltorján az iskolás gyermekek között szintén járványos volt. A roncsoló toroklob előfordult Papolczon, Szitabodván 2—2 esetben, Ikafalván, Altorján, Körösön, Nagy-Borosnyón és Bitán 1—1 esetben, a vörheny Altorján 3, Nagy-Borosnyón és Gyulafalván 2—2 esetben.

A bárányhimlő szórványos esetei észleltettek Bodzaván, Bodola, Árkos, Hidvég, Árapatak és Baróth községekben igen enyhe, csendes lefolyással. A torokgyik Komollón 3, Szentiványon egy esetben. A hasihagymáz Várhegyen 3 esetben.

Másnemű hevenykóros bántalmak közül leggyakrabban a légutak lobos és hurutos bántalmai voltak észlelhetők.

Az iskolaépületek közül az alcsernátoni ev. ref. felekezeti iskola, továbbá a kiskászoni és zalán-pataki iskolák egészségellenes voltuknál fogva tarthatatlannak találtattak.

A kézdivasárhelyi, sepsiszentgyörgyi, kovásznai, nagyborosnyói és uzoni gyógyszertárak megvizsgáltattak és rendben találtattak.

Az állategészségi állapot hasonlóan a mult hónaphoz kielégítő volt. Sepsiszentgyörgyön egy drb takonykóros ló leszurattott; ezen eseten kívül a hasznos házi állatok között megemlítsre méltó kóros bántalom nem észleltetett.

Gyárfás Győző kir. mérnök december havi jelentésében előadja, hogy a lefolyt hónapban újabb építkezések nem engedélyeztettek, sem kivitel alá nem kerültek.

Az építkezésekre nézve megemlítjük, hogy a kézdivasárhelyi felsőbb népiskolánál teljesített építkezéseknek felülvizsgálatilag megállapított költségei 1774 frt 10 krra mennek.

A folyó ügyek közül megemlítjük, hogy Potsa János körjegyző ellen pénzügyi uton jogérvényesen kimért 1830 frt bírságot a pénzügyminiszter 30 frtra mérsékelte; ugyanezen körjegyző ellen később kimért 3800 frt bírságnak kegyelmi uton leendő leszállítása javaslatba hozatott.

Délután az erdészeti bizottság tartott ülést, melyen egyebek között a kir. erdőfelügyelő évi jelentése tárgyalatott.

V i d é k.

Alcsernáton, 1889. január 3.

Tekintetes szerkesztő ur!

Kedvezőtlen előjelek közt tekintettünk alcsernátoni olvasó-egyletünk javára aprószentek napján rendezett tánczvigalmunk elé. Az előző nap, decz. 27-én, Kézdí-Vásárhelyt letolyt estély sikerének szokatlan fénye is árnyát egészen ránc borítván, mind jobban-jobban homályosulni érzők reményünk csillagát. Azonban a nap, mely az aprószenteket érdemükön felül melengeté, sehogy sem akart velünk buslakodni. Ha fényben uszhatott a levegő az ég azur kékjén, miért is keresett volna magának más eget s különösen nálunk, hol a kedélyekre balsejtelmek borja négyzadt?... Mily változás! A mosolygó nap bágyadtan hanyatlik és csüggeteg lelkünk alétságából éledzik. S a mint utczáinknak falusias csendjét egész váratlanul kocsi csörtetése, szekerek zörgése tölti be: lótas-futás támad. Az arczok derülnek... Istállót a lónak!... Bort a legénynek!!! Mosdó-tálat, szappant, tükröt a vendégnek!!!

* * *

A mamák szép renddel a mint bevonulnak, Szókével a „barnák“ a hurokhoz nyulnak; az ifjúság pedig legott tánczra termett s a „nép-ség“ kicsinyelvén, elhagyja a termet. Nosza, szót a táncznak! Im, most csak ez járja! Kinek kedve nincs rá, nem jön ide bálba. Nem is jött ám ide busulni senksem. Ha volt is bánatja, azt valjha, hogy nincsen.

S az oldalszobában?... Ott is foly valami: „csöndes“, a mit talán nem is kén mondani;

de falun így járja a vendégszeretet, hogy föllelje ki-ki a mit szíve szeret. Hej! szép a két kék szem. Hát még a fekete! És a veres két szem kaczer tekintete?! Azt állítják sokan, kik árát megadták, hogy fölér egy „beszszert“ s „utolsónak“ „kaptát“.

Csak most veszem észre, hogy a „blattnál“ álok s a „népséggel“ én is „gibicze“ „gusztálok“; holott már odabenn várnak is a párok, a négyesre készen. Tekintsünk hát szélylyel, kik és hányan vannak és falusiasan miképen vigadnak.

Májusi esőnek permetege ha hull s tavaszi langy szellő, zörgő hasaszt alul: nem csalhatnak elő annyi szép virágot, mennyit aprószentek, a szépmen kertjéből, itt virulni látott. Milyen üde arcok! Artatlanság rajtok s hódító ígézet. Mintha rölük esdnők, mintha bennük bírnók ama pótolhatatlan, folyton édes mézet, mely megédesítne még a keserőt is: teremtvé számunkra egy újabb világot; kilopván az égből s lehozva a földre egy kis mennyországot.

Menny — és föld!.. Egymástól ti mily messze estek és egymással mégis folyton ölelkeztek. Boruljatok most is egymásnak nyakába! Hajh! mért is néznétek a szomszéd falvára*, honnan elpártoltak már az aprószentek. Tekintetek le ránk. Velünk örvendjete.

Nézzétek lánykáink, kik remegő szívvel ma először léptek ki a nagy világba: mint vegyülnek belé, mint merülnek bele a gondtalan öröm s fesztelen vígságba. S mit itt látsz, magas ég, vidd hírül honodba s mondja az angyaloknak, hogy mennyei karban zsolozsmát zengjenek; mert szép testvéreik ártatlan örömtől boldogságban usznak, vígságban fürdenek.

De mint minden szépnek és mint minden jónak támadt ellensége és irigye akad: velünk is így történt. Kérlelhetlen kéznek, im! egy intésére öröm és vígságnak menten vége szakad.

Mi történt? Mi történt? hogy a mulatságra szép szó és a kérés nem senkit sem bírhat... És halljuk a választ: gyorsan, gyorsan haza! Sebesen a lovat; mert mindjárt — ránk virrad!! Ez a nők válasza s ez volt az ellenség; ám de a legénység és vele a „népség“ megállja a harcot és nem vall kudarcot; mert míg esteledett, a harc edzetebbek, tűzben adagolt álltak s most így szalutáltak: üres már a zsebünk, ergo Isten velünk! s haza mentünk; mert — sötét van, nem látnak.

A táncvigalom előzményeiről és folyamáról a fentiekben vazlatos képet nyújtva, legyen szabad ennek legfontosabb tényezőit beajánlanom. Kik lennének ezek, ha nem a szép nem és ennek is a fiataljai. Névszerint: Albisból: Bakcsi Vilma és Milike; Alcsernátonból: Bernáld Johanna, Czeccilia és Anna, Baricz Anna és Milus, Bardocz Vilma, Cseh Berta, János Jolán, Kovács Irén, Vajda Vilma, Ilona és Szerena, Rápolthy Lászlóné sz. Pethő Zsuzsa, István Albertné szül. Sylvester Anna, Bakcsi Boldizsárné sz. Sylvester Sára; Dálnokból: Lázár Ilona és Emma; F.-Csernátónból: Szabó Gézané sz. Sylvester Juliánna, Szaniszló Kata, Végh Róza és Konkordia; F.-Törjéről: Hajdu Eszti; Gelsenzeről: Bodor Ilka, Csoma Olga; Hatolykáról: Damokos Sándorné sz. Jancsó Mariska és Jancsó Róza; Karathnáról: Babos Anna; Kézdi-Vásárhelyről: Pásztóhy Tiborné sz. Kuun Jolán; Maksáról: Gocsmán Mihályné sz. Cseh Zsuzsika; Martonfalváról: Vajna Katinka; Seps-Szentgyörgyről: Gaál Irén; Szöröcséről: Szörösei Gaborné sz. Szörösei Ilona, Szörösei Gabriella és Klárka.

A négyeseket 30 pár járta. A kosaras és falusi fűzér-táncokkal úgy elrepült az idő, hogy az ötödik francziával már kezdett ránk virradni.

Falusi.

Meghívó.

A Kézdi-Vásárhely városi és vidéki „Rudolf“ kórház folyó évi rendes közgyűlése 1889. január hó 13-án vasárnap d. u. 2 órakor K.-Vásárhelyt a tanácsháznál fog megtartatni, hová az alapító és rendes tagokat s mindazokat, kik e nemes ügy iránt érdeklődnek, bizalommal meghívjuk.

A gyűlés főbb tárgyai:

1. Elnöki megnyitó beszéd.
2. Titkári, orvosi, gondnoki, pénztárnoki és számvizsgáló bizottsági jelentések.
3. A jövő évi költségvetés előterjesztése.
4. Bizottság kinevezése a jövő évi számadás megvizsgálására.
5. Jelentés a „Rudolf“-kórház javára történt használati jog bekebelezéséről a Kézdi-Vásárhely város tulajdonát képező 93. és 94. hr. sz. alatti kórházépületre.

* Nem Márkosfalvára-e?...

Szedő.

6. Gondnokválasztás az alapszabály 6. és 16. §-ai értelmében.

7. Több folyó ügy elintézése és indítványok.

K.-Vásárhely, 1889. január 6-án.

Br. Szentkereszty Stephanie,

elnök.

Erdélyi Károly,

titkár.

Meghívó.

A veres kereszt kézdívásárhelyi fiók-egyletének 1889. évi január hó 13-án d. u. 2 órakor Kézdi-Vásárhelyt a tanácsház nagytermében tartandó évi rendes közgyűlésére az alapító és rendes tagokat, valamint az ügy iránt érdeklődőket bizalommal meghívjuk.

A gyűlés főbb tárgyai lesznek:

1. Elnöki megnyitó beszéd.
2. Jegyző évi jelentése.
3. Pénztáros évi számadása.
4. Számvizsgáló bizottság jelentése.
5. A tagoknak kisorsolása és választás.
6. Folyó ügyek, indítványok.

K.-Vásárhelyt, 1889. január 6-án.

Báró Szentkereszty Stephanie,

elnök.

Vajna Károly,

jegyző.

Különfélék.

— Kinevezés. A kézdívásárhelyi kir. járásbíró-sághoz albiróvá Séra Lajos brassói kir. törvény-széki aljegyző nevezetett ki.

— Halálozás. Etédi Bertalan Izsák volt honvéd-százados folyó hó 10-én agyszélhűdés következtében Sáralfalván súlyos szenvedés után elhalt. Hűtetei folyó hó 12-én a kézdívásárhelyi ref. temetőben helyeztettek örök nyugalomra a városi és vidéki intelligencia nagy részvéte mellett. Béke poraira!

— Most került ki sajtó alól egy egyházi beszéd, melyet Fejér Ignác ur, a jeles áldozár, mondott ó-év estéjén 1888. decz. 31-én a kézdívásárhelyi róm. kath. templomban. Az ó-év estéjén összejött nagy közönség előtt a beszéd megérdemelt tetszést aratott, meleg érdeklődést keltett, mi is egyik indító oka lett annak, hogy az érdemes mű napvilágot lásson. Az egyházi beszéd egy teljes ívre terjed, igazi vallásos bensőséggel, költői nyelven van írva. A csinosan kiállított munkának ára példányonként 20 kr. Kapható Szabó Albert könyvnyomdájában.

— Az 1889. évi fősorozás Háromszék megyében a következő sorrendben fog megtartatni: 1. Orbai járásban március 2., 4., 5. és 7-én (Kovácsna). — 2. Kézdi-Vásárhely városi sorozó-járáásban március 9-én (Kézdi-Vásárhelyt). — 3. Kézdi járásban Kézdi-Vásárhelyt március 11., 12., 13., 14., 15., 16-án. — 4. Bereczk és Sömsöz március 18-án (Kézdi-Vásárhelyt). — 5. S.-Szentgyörgy városi sorozó-járáásban március 20-án (Seps-Sztgyörgyön). — 6. A Seps sorozó-járáásban márc. 21., 22., 23., 26. és 27-én (Seps-Szentgyörgyön). — 7. A miklósvári sorozó járásban Nagy-Ajtán március 29., 30., 31. és április 1-én.

— Tisztviselők bálja. A háromszék megyei tisztviselők szokásos bálja február 9-én fog megtartatni. Jelszó az egyszerűség. A bálra már folynak az előkészületek s a siker előre látható.

— Műkedvelői előadás lesz vasárnap Osdolán az alakulandó tűzoltó-egylet javára. Előadatik „Az igmándi kispap“, népszínmű 3 felvonásban Berczik Árpádtól. Felvonások között Bándy István ur czimbalom-szólót játszik. Az előadást táncz követi.

— A gyergyószentmiklósi olvasó-kör évi rendes közgyűlést folyó hó 13-án tartotta meg. Az újonnan megválasztott tisztviselők névsorát közelebb közölni fogjuk.

— A veres kereszt egylet gy-szentmiklósi fiókja a szokásos állásrestélyeiből a farsangon is fog kétót rendezni. Az első folyó hó 17-én, a másodikat s egyszersmind az utolsót pedig e hó 31-én fogja megtartani.

— Gyergyó-Szentmiklóson, dacára a hosszú farsangnak, — mint levelezőnk értesít — csak három tánczestély lesz. Az első folyó hó 26-án a polgári olvasó-köré, a második hushagyó vasárnap az „Olvasó-kör“-é, a harmadik egyszersmind utolsó pedig az ifjuság szokásos hushagyókeddi bálja fog lenni.

— A gyergyószentmiklósi „Polgári olvasó-kör“ által folyó hó 26-án rendezendő tánczestélyi bizottsága következőleg alakult meg. Elnök: ifj. Vákár István, jegyző: Kritsa Konrád, pénztáros: Dendynk Rudolf; Bocsanás János, Bogdán István, Bocsanóczy István, Cziffra János, ifj. Drótos János, Dobribán Lukács, Eránosz Bogdán, Dr. Fejér Dávid, ifj. Ferenczy Balás, Havas Jakab, Jankó András, Kálmán István, Kopacz Lukács, Kopacz Antal, Kritsa Zoltán, Keresztes Gerő, Kánya Gyula, Lázár Antal, Lázár Lajos, Lázár J. István, Lukácsy Zakariás, Novák Antal, Orel Dezső,

Soucek István, Sáska Kajetán, Dr. Tiltscher Ede, Urmánczy Vertán, Vákár Lukács, Eránosz Miklós és Zárug Zakariás biz. tagok. A meghívó közelebről szét fog küldetni. Belépti díj: személy-jegy 1 frt, család-jegy 2 frt 50 kr. Jegyek előre válthatók Keresztes Gerő ur kereskedésében.

— A budai királyi új várpalotáról. Ybl Miklós tudvalevőleg két tervet csinált, a melyek egyike szerint a jelenlegi kényelmetlen királyi palota kibővítendő s átalakítandó volna. Ybl mindkét tervnek a gyps-mintáját is elkészítette. A minta 14 négyszögmeternyi területet foglal el s feltűnteti az átalakított királyi palotát és környékét úgy a pesti, mint a budai oldalról. — A palota kétféle mintája gépezet segítségével váltható föl s illeszthető a keretbe. Az érdekes mintát Marchenke szobrász készítette Ybl tervei és utasítása szerint. Ybl e mintát a jövő hó elején mutatja be ő felségének.

— Köszönetnyilvánítás. Az alcsernátóni olvasó-egylet javára 1888. decz. 28-án rendezett táncz-vigalom alkalmából Bodor Gyula 2 frt, Csobot András 1 frt, Csoma Géza 1 frt 40 kr, Damokos Dénes, Damokos Gergely, Fejér Antal, Kozma Miklós, özv. Tompa Miklósné 1—1 frt és Spitzer Dávid 20 kr felülfizetési összeggel szerencsétlétvén, nevezettek, valamint tek. Damokos Sándor ur, ki házat a tánczvigalom rendezésére ingyenesen szíveskedett átadni, tanúsított szíves jóindulatjukért, fogadják őszinte köszönetnyilvánításukat. A felülfizetésekkel együtt a jövedelem 112 frt 60 kr, a kiadás 60 frt 60 kr. A jótékony czélra maradt 52 frt. Alcsernátón, 1889. jan. 8. A rendező bizottság.

Irodalom.

Pályázat. A városunkban s megyénkben is elterjedt s közkezdveltségnek örvendő „Képes Családi Lapok“ betöltvén pályafutásának első évtizedét, a második évtizedet vagyis a tizenegyedik évfolyamot (1889. január 1-én) egy irodalmi pályázattal véli a legméltóbban megkezdni. Kiváncsantik először egy humoreszk (beszélyke, rajz vagy tárczacikk). Tárgya az életből legyen merítve. Díj: 50 frank aranyban. Másodsor egy költemény, válfaja szabadon választható. Díj: egy darab 20 frankos arany. Beküldési határidő: 1889. évi február hó 17. A pályázat eredménye a „Képes Családi Lapok“-ban s az ország összes magyar hirlapjaiban közzé fog tétetni s ugyanakkor szolgáltatnak ki a pályadíjak is. A pályaművek jelígis levélke kíséretében a „Képes Családi Lapok“ szerkesztőségéhez Budapestén, nagy koroná-utca 20. szám küldendők. Reméljük, hogy az irodalomnak városunkban és megyénkben lakó munkásai közül is sokan vesznek részt a nemes versenyben.

A „Képes Családi Lapok“ új-évi száma, azon alkalmából, hogy pályafutásának tizedik évét betöltötte s a második tizedbe lépett: valóságos jubilaris szám. Rendkívül érdekes tartalmát korszoros regényírónk Jókai Mór arcképe s egy gyönyörű autographát mondatta, — Tolnay Lajos arcképe s Dr. Murányi Armin urhoz, a „Képes Családi Lapok“ kiadó-tulajdonosához intézett irodalmi becsesel bíró levele, — Rudnyánszky Gyulának „Tíz év“ című költőleg gazdag s ihletteljes költeménye, — Beniczky-Bajza Lenkének arcképe és „Jávör Mártha“ című érdekes elbeszélése, — Mikszáth Kálmán arcképe és „Csöpte vár és asszonya“ című kedves kis vartörténete, — Brankovics Györgynek a „Képes Családi Lapok“ szerkesztőjének arcképe és „Hafiza“ című szomorujátékának zamatos nyelven s költői ihlettel irt előjátéka, — Dr. Murányi Arminnak arcképe és „Mind a kettő halott“ című csinos beszélykéje, — a „Képes Családi Lapok“ érdekes adatokban gazdag története, — továbbá az első kiadónak Mehner Vilmosnak és az első szerkesztőnek Kuliffay Edénnek az arcképe — képezik. „Hölgyek Lapja“ című melléklete három csinos dívatképet s a családanyakát, gazdaszszonyokat érdeklő czikkeket, — regénymelléklete Brankovics Györgynek „A pénz“ című regényéből első közleményt tartalmaz. Egyszóval a „Képes Családi Lapok“ tíz éves múltjához méltóan kezdi meg tizenegyedik évfolyamát s mi csak kellemes irodalmi kötelességünknek teszünk akkor eleget, a midőn a „Képes Családi Lapokat“ a művelt magyar családok pártfogásába ajánljuk. Hogy a „Képes Családi Lapok“ a művelt olvasó közönség igényeinek a jövőben is meg fog minden tekintetben felelni: arra nézve elég kezességet nyújt szerkesztője Brankovics György, aki mint író és publicista széles e hazában ismeretes, s a kiről Jókai is úgy nyilatkozott Rudolf trónörökös ő fensége előtt, hogy: jeles író, és a kiadó-tulajdonos: Dr. Murányi Armin, aki a lapok érdekében minden áldozatra kész. A „Képes Családi Lapok“ előfizetése ára egész évre 6 frt, fél évre 3 frt., negyedévre 1 frt 50 kr. Az előfizetési összegek a lap kiadóhivatálatába (Budapest, nagykorona-utca 20.) küldendők.

A kézdivásárhelyi kisegítő takarékpénztár 1888. (4-ik) évi záróleg-számlája

Vagyon:

	frt	kr
1. Pénztári számlának (kézpénz decz. 31.)	4539.68	
2. Részvénykiegészítési alap számlának	50000.—	
3. Váltószámlái	251466.64	
4. Jelzálogkölcson	14479.—	
5. Előlegkölcson	2156.—	
6. Kis. pénztáregy. értékpapir	220.—	
7. Váltószámlái kamat	528.01	
8. Tiszti és szolga fizetések	66.—	
9. Kölcsönjáraideki hátrálék	2138.76	
10. kamat és birság	108.47	
11. Házber	66.66	
12. Tisztviselői előleg	215.—	
13. Berendezési költség	800.—	
14. Ügyeszi költség	30.46	
Összesen:	326814.68	

Téher:

	számlától	100000.—
1. Részvénytőke-alap	3960.32	
2. Tartaléktőke-alap	800.—	
3. Alapítási díj	4276.94	
4. Kis. pénztáregy. tartalékalap	108468.39	
5. Betéti	10990.54	
6. Folyó számlák	87375.—	
7. Váltószámlái	653.33	
8. Kisbirt. o. f. h. i. kölcsönjár. folyó	2359.87	
9. Váltószámlái kamat	139.89	
10. Jelzálogkölcson	19.17	
11. Előlegkölcson	336.06	
12. Betéti kamat 10 százal. adó	220.—	
13. Osztalék	204.—	
14. Napibiztos díj	7011.17	
15. Nyeremény (mint egyenleg)		
Összesen:	326814.68	

Kézdi-Vásárhelyt, 1888. december hó 31.

Sebők József,
könyvelő.

A kézdivásárhelyi kisegítő takarékpénztár 1888. (4-ik) évi nyereség- és veszteség-számlája

Költség:

	számlának	frt	kr
1. Betéti kamat	4826.79		
2. Folyó számlák kamat	550.01		
3. Tartalék tőkealap kamat	269.35		
4. Kis. pénztáregy. tart.-al. kamat	170.30		
5. Betéti kamat 10 százal. adó	562.17		
6. Tiszti és szolga-fizetések	1080.—		
7. Házber	200.—		
8. Jövedelmi adó	1176.82		
9. Váltószámlái kamat	6005.98		
10. Posta- és bélyegdíj	155.07		
11. Jótékony és jutalék	37.—		
12. Berendezési költség (101. §.)	200.—		
13. Napibiztos díj (69. §.)	208.—		
14. Vezérigazgatói díj (56. §.)	400.—		
15. Nyereség (mint egyenleg)	7011.17		
Összesen	22852.61		

Jövedelem:

	számlától	14105.62
1. Váltószámlái kamat	880.49	
2. Jelzálogkölcson	170.87	
3. Előlegkölcson	6326.57	
4. Váltószámlái illeték	862.72	
5. Jelzálogkölcson-illeték	71.41	
6. Előlegkölcson-illeték	189.08	
7. Kezelési költség	200.—	
8. Alapítási díj	294.59	
9. Késedelmi kamat	102.05	
10. Jótékony és jutalék (11. §.)	86.62	
11. Kölcsönjár. kamat- és birság	157.14	
12. " 1/4 százal. ig. illeték	5.50	
13. Kis. tak. pénzt. értékpapir		
Összesen	22852.61	

Kézdi-Vásárhelyt, 1888. decz. 31.

Sebők József,
könyvelő.

A közönség köréből.*

Nyílt kérdés

Szabó József volt megyebíró és jelenlegi községi bíró urhoz.

Szentkatolna, 1889. jan. 8.

Egy éve mult, hogy a szentkatolnai községi képviselőtestület gyűlésén interpellációt intézett egy képviselő két nembeli iskolai alap hollétéről: 1. Hova lett azon 100 frt iskolai alap, melyet özv. Szabó Józsefné hagyott volt a szentkatolnai iskolai alap javára, mely még önnél kamatozás végett le is volt téve, és azon pénznek 15 évi kamata?

2. Hova lett azon 100 frtot meghaladó iskolai magtár-alap, melyet 1881-ben az akkori lelkész és tanító a házszenelés alkalmával kéregettek pénz- és gabonanemekben, melynek rendbeszedésére a képviselőt egy éve mult hogy kötelezte? Mit akar ezen alapokkal, s mi öröme van ezeknek elpusztulásában?

Ha ezen alapokat örökre elpusztulni engedi, soha ezen nemzedék alatt közadakozásra nem számíthatunk, mert minden adakozó tudja a történeteket.

Feleljen és számoljon nyílt helyen, mert a községi jegyzőkönyv az ön részére sokat elbir.

Egy falusi.

* E rovat alatt helyet adunk a közérdekű felszólalásoknak, de a felelősség a beküldőt illeti. Szerk.

Szerkesztői izenet.

Timotheus. Sokkal mélyebben nyúl bele a vallási életbe, mintsem ilyen alakjában hirlapba jöhetne. Ezzel csak ártathatnánk, de nem használnánk az ügynek. Engedelmével félretesszük. Szives üdvözet!

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Ifj. Dobay János.

Pályázat.

A kézdivásárhelyi ev. ref. egyháztanács a magfárosi állásra pályázatot hirdet. A kezelő javadal-mazása a tiszta jövedelemnek 10% a. A pályázók értesítetnek arról, hogy ezer hektóliter gabonáról biztosítékot kell adni. Ezen állomás elnyeréseért a folyamodványok — folyó hó végéig — tiszteletes Székely János urhoz terjesztendők be.

K.-Vásárhelyt, 1889. január hó 8-án.

Kiss Károly,
egyházi jegyző.

Egy jó könyv.

.... A küldött könyv útmutatásai ugyan rövidke és vélesek, de mintha csak a gyakorlati használatra termetek volna; nekem és családomnak a legkülönbözőbb betegségi esetekben igen kiváló szolgálatokat tettek! Így és hasonlóképen hangznak a köszönőiratok, melyeket Richter kiadó-intézte „A Betegbarát” című, rajzokkal ellátott könyv elküldésért majdnem napoként kap. Mint az ahoz nyomtatott s a szerencsésen meggyógyítottaktól származó értesítések tanúsítják, az abban foglalt tanácsok követése által még oly betegek is gyógyulást nyertek, a kik már minden reményt feladtak. E könyv, melyben hosszú évek tapasztalatainak eredményei vannak letve, megérdemli a legkomolyabb figyelembevétel minden beteg részéről, bármilyen bajban is szenvedjen. Ki e becses könyvet megszerezni óhajtja, az írja egyszerűen egy levelező lapra magyar nyelven „Egy betegbarátot” és pontos címet s címzeze a levelező lapot Richter kiadó-intézetbe • Lpcsében. A megküldés ingyen történik •

Sz. 4974. tlkvi

1888.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy osdolai Szabó Ferencz végrehajtónak osdolai özv. Szabó Gáspárné Szócs Mária végrehajtást szenvedő elleni 400 frt tökéketelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Osdola községében fekvő, az osdolai 561. sz. tjkvben 2327. hr. sz. 139 frt, 2342. hr. sz. 10 frt, 2560., 2561. hr. sz. 91 frt, 2654. hr. sz. 66 frt, 2875., 2876. hr. sz. 113 frt, 3943. hr. sz. 27 frt, 4194 $\frac{1}{2}$, 4195 $\frac{1}{2}$. hr. sz. 140 frt, 4380. hr. sz. 37 frt, 4407. hr. sz. 38 frt, 5453. hr. sz. 20 frt, 5753. hr. sz. 57 frt, 6063. hr. sz. 40 frt, 6352. hr. sz. 28 frt, 7026 $\frac{1}{2}$. hr. sz. 50 frt, 7093. hr. sz. 48 frt, 8215. hr. sz. 5 frt, 8460. hr. sz. 4 frt, 8603. hr. sz. 40 frt, 8858., 8861., 8868., 8882. hr. sz. 160 frt becsértékű ingatlanokra az 1881. 60. t.-cz. 156. §-a értelmében; ugyszintén ezen tjkvben foglalt 4955. hr. sz. a. ingatlanból végrehajtást szenvedő illetőségére 122 frt becsértékben a C/1 alatt ezen összes ingatlanokra bekebelezett haszonélvezeti jog sérelme nélkül az árverést a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi február hó 11-ik napján délelőtti 9 órakor Osdola község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át kézpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényezikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság kiküldött egyes bírója Kézdi-Vásárhelyt, 1888. évi okt. hó 6-án.

Vajna Gáspár,
kir. tvszéki bíró.

Sz. 18—1888.

eln.

MEGHÍVÓ.

A „Gyergyói első takarékpénztár részvénytársaság”
az 1888-ik üzletévről

IX-ik ÉVI RENDES KÖZGYÜLÉSÉT

Gy.-Sztmiklóson 1889. január hó 27-ik napján d. u. 3 órakor

a Laurenczi János ur nagytermében tartja meg.

E közgyűlés tárgysorozata:

1. Elnöki megnyitás.
2. Háromtagu bizottság kinevezése elnök által, a szavazati jogok igazolásának számbavételére.
3. Ezen bizottság jelentése folytán, ha a közgyűlés határozatképes, a közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére három tagnak megválasztása.
4. Igazgatósági jelentés az 1888-ik üzletévről, a szárszám és a nyereség-felosztás előterjesztése, ugyszintén az igazgatóság által tett több intézkedések és határozatok elbirálása, valamint több indítványok elfogadása.
5. A felügyelő-bizottság előterjesztése.
6. A felmentvények megadása.
7. Igazgató-pénztárnoki, esetleg elnöki, igazgatósági és felügyelő-bizottsági tagválasztás.

Az alapszabályok 19. §-a szerint: hogy a közgyűlés határozatképes legyen, legalább 400 részvény képvisellete megkívántatik. A szavazati jog akár személyesen, akár két tanu által aláírt felhatalmazással ellátott megbízott által — kinek azonban részvényesnek kell lennie — gyakorolható; ily meghatalmazást azonban csak távollévő vagy meg nem jelenhető részvényesek adhatnak.

Nő részvényesek csak felhatalmazott által, gondnokság vagy gyámság alattiak gondnokuk vagy gyámjuk, illetőleg ezek felhatalmazottjai által, erkölcsi testületek megbízottjuk által gyakorolhatják szavazati jogukat; ez utóbbi esetben nem kívántatik, hogy a megbízott részvényes legyen.

Ennélfogva a t. részvényesek értesítetnek, miszerint szavazataik gyakorolhatása végett „Igazoló-jegy”-üket — a törzskönyvi kivonat szerint — részvénybemutatás nélkül, 1889. évi január hó 24., 25. és 26-ik napjain a délelőtti hivatalos órák alatt az erre felkért felügyelő-bizottságtól átvethetik.

A „Gyergyói első takarékpénztár részvénytársaság” elnökségétől.

Gyergyó-Szentmiklóson, 1888. december hó 3-án.

LÁZÁR LAJOS,
titkár.

KOPACZ ANTAL,
elnök.

Nyomatott Szabó Albernél Kézdi-Vásárhelyt.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.